

Full diocesà

6 de desembre del 2015

p4 i 5 – El Seminari Menor en Família

p6 i 7 – Reforma de les causes de nul·litat

Jubileu de la Misericòrdia

El pròxim diumenge 13 de desembre el cor de la diòcesi viurà un esdeveniment extraordinari: l'obertura de la Porta Santa amb motiu del Jubileu de la Misericòrdia que ha convocat el papa Francesc. El Sant Pare haurà obert la Porta Santa a Roma el 8 de desembre i ha previst el diumenge següent per a l'obertura de l'Any Sant a les respectives diòcesis, a nivell local.

El Papa desitja que aquesta indulgència jubilar arribi a tothom com a genuïna experiència de la misericòrdia de Déu, la que va a l'encontre de tots amb el rostre del Pare que acull i perdona, amb l'oblit del pecat comés. Per a viure i obtenir la indulgència els fidels són cridats a realitzar un breu pelegrinatge vers la Porta Santa, oberta a cada catedral.

Segons el decret episcopal, la indulgència plenària en aquest Any Jubilar la rebran aquells fidels que, amb les disposicions personals prèviament esmentades, acudeixin en pelegrinatge a la santa església catedral basilica de Solsona.

Amb motiu d'aquest Any Sant, la diòcesi promou un seguit d'iniciatives que comencen el dia 13 de desembre, III diumenge d'Advent, a les 5 de la tarda, quan tindrà lloc a la catedral solsonina la inauguració de l'Any de la Misericòrdia amb l'obertura de la Porta Santa. Tots hi som convocats!

«Una veu crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí»

Diumenge II d'advent/ Cicle C

Lectura del llibre de Baruc

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culta-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

(5,1-9)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

(Salm 125)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa:

Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

(1,4-6.8,11)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabrós serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

(3,1-6)

«Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern»

Agenda

Lit. hores: Setmana II

7 dilluns

—Sant Ambròs, bisbe i doctor (339-397)
Isaïes 35,1-10 / Salm 84 /
Lluc 5,17-26

8 dimarts

—**La Concepció Immaculada de Santa Maria Verge**
—Santa Ester (llibre del s.II aC)
Gènesi 3,9-15.20 / Salm 97 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,26-38

9 dimecres

—Santa Leocàdia, màrtir (ss.III-IV)
Isaïes 40,25-31 / Salm 102 /
Mateu 11,28-30

10 dijous

—Santa Eulàlia de Mèrida, verge i màrtir (ss.III-IV)
—La Mare de Déu de Loreto
—Sta Júlia (ss.III-IV)
Isaïes 41,13-20 / Salm 144 /
Mateu 11,11-15

11 divendres

—Sant Damas, papa († 384)
—Sant Eutiqui, màrtir
Isaïes 48,17-19 / Salm 1 /
Mateu 11,16-19

12 dissabte

—La Mare de Déu de Guadalupe
—Sant Maür, màrtir († 283)
Eclesiàstic 48,1-4.9-11 / Salm 79 /
Mateu 17,10-13

13 diumenge III d'Advent / Cicle C

—Santa Llúcia, verge i màrtir (ss.III-IV)
—Santa Otília, verge (S.VII)
Sofonies 3,14-18a / Isaïes 12,2-6 /
Filipencs 4,4-7 / Lluc 3,10-18

Joan Baptista, profeta de l'Altíssim

Raniero Cantalamessa, ofmcap

Joan Baptista, seguint la tradició dels antics profetes d'Israel, va predicar contra l'opressió i la injustícia social. Així, reconeixem fàcilment la idea que actualment tenim del profeta: algú que impulsa al canvi, que denuncia les deformacions del sistema, que apunta el seu dit contra el poder en totes les seves formes (religiós, econòmic, militar...).

Els profetes anunciaven una salvació futura; però Joan Baptista no anuncia una salvació futura; indica un que ja és present. Ell és qui apunta el seu dit cap a una persona i crida: «És aquí!» (Jn 1,29). «Allò que s'ha esperat durant segles i segles és aquí, és Ell!» Quin sotrac van sentir aquell dia els qui el van sentir a parlar així!

Els profetes tradicionals ajudaven els seus contemporanis a superar el mur del temps i a mirar el futur, però ell ajuda a superar el mur, encara més gruixut, de les aparences contràries i permet descobrir al Messies ocult. El Baptista inau- gurava així la nova profecia cristiana, que no consisteix a anunciar una salvació futura sinó a revelar la presència amagada de Crist.

Què ha de dir-nos tot això a nosaltres? Que també hem de mantenir junts aquests dos aspectes del ministeri profètic: compromís per la justícia social, d'una banda, i anunci de l'Evangelí, de l'altra. Un anunci de Crist sense l'acompanyament de l'esforç per la promoció humana resultaria poc creïble; un compromís per la justícia privat de l'anunci de fe i del contacte regenerador amb la paraula de Déu s'esgotaria aviat o acabaria en estèril contestació.

La imatge

La predicació de Sant Joan Baptista (1490). Domenico Ghirlandaio. Santa Maria Novella, Florència.

Hi ha una història de salvació, distinta però no distant de la història profana, teixida de la vida d'una gent senzilla d'un temps i d'un país. Mentre els «personatges importants» manaven i disposaven, Joan rebé la paraula de Déu al desert i predicà un baptisme de conversió que permeté que Jesús trobés un poble ben disposat i que tothom pogués veure la salvació de Déu.

Seminari Menor en Família: els nostres seminaristes

Fa poc més d'un any, concretament el mes d'octubre del 2014, començava el Seminari Menor en Família, amb molts projectes i molta il·lusió. Repassem ara com ha anat el curs dels seminaristes, què han fet i com ho han viscut. Els nois, Rui, Pere Lluís i Jakob, han estat fidels al conjunt d'elements formatius del programa bàsic de les convivències del Seminari Menor: vida sacramental i de pregària, estudi, formació, servei i activitat física.

Vida sacramental i de pregària

Diàriament, els seminaristes han celebrat l'eucaristia i han participat sense dificultats en el rès de laudes, vespres i rosari; durant el Nadal passat van fer un matí de recés. També fou per a ells una gran experiència participar en la jornada sacerdotal de la Missa Crismal, fent d'acòlits en la celebració. A l'estiu van poder viure dos breus recessos entorn de l'itinerari espiritual que santa Teresa de Jesús explica en *Las moradas*.

Hores d'estudi

Un aspecte molt important han estat les hores d'estudi. En època d'exàmens no s'ha dubtat a renunciar a visites i descobertes per a poder garantir l'estudi. Un dels seminaristes va assistir a classes de repàs d'anglès a Solsona durant l'estiu.

Formació

En l'aspecte formatiu s'ha treballat la formació humana, participant en el curs «Teen Star» de la Delegació de Joventut, sobre afectivitat i sexualitat; també s'ha treballat la puntualitat, les actituds i l'educació en el parlar. En la part doctrinal van treballar el Catecisme, en la versió juvenil del Youcat. I quant a pastoral han fet tertúlies i visites a parròquies i capellans en ocasió d'acompanyar el senyor bisbe en la visita pastoral dels arxiprestats. El mes de juliol, el Jakob va participar, com a noi, en les Catecolònies; el Pere Lluís i el Rui van participar en la trobada de seminaristes menors batxillers que va tenir lloc a Barcelona.

Servei

Els nois han realitzat diversos serveis, com ara visitar un mossèn ingressat durant dos mesos al centre sociosanitari de Solsona, treballs de jardineria al Seminari i altres visites a capellans malalts. Al voltant del Dia

5 –notícies del bisbat

del Seminari van oferir unes xerrades en algunes eucaristies parroquials explicant el seu testimoni. El dia 9 de maig varen ser presents a la trobada anual de confirmands amb el bisbe al Seminari de Solsona; allí varen donar el seu testimoni vocacional. Una altra de les activitats més rellevants de servei ha estat el pelegrinatge a Lurdes de França amb l'Hospitalitat de Malalts del 13 al 17 de juny. A l'estiu van participar com a monitors en el casal d'estiu de Càritas parroquial de Solsona i varen treballar al Seminari pintant finestres.

Activitat física

Cercant un sa equilibri entre la formació més intel·lectual i l'exercici físic, s'ha buscat fer petites excursions i participar en els partits de futbol de les trobades vocacionals. Els primers dies del mes d'agost van participar, tot caminant, en el pelegrinatge a Àvila i en el Trobament Europeu de Joves que va tenir lloc, després, a Àvila.

Tot això ha fet que els tres nois hagin crescut en la fe i la vocació, tal com ells mateixos ens expliquen a continuació amb un breu testimoni que volen compartir amb els lectors del Full:

Rui Jorge

"El curs passat va anar molt bé, perquè vaig poder viure noves experiències. La veritat és que quan vaig començar no m'imaginava que estaria tan bé; per tant, tot el que he viscut al llarg de les trobades ha estat realment molt positiu. La meva vocació va creixent dia rere dia, mitjançant la pregària diària. Necessito aquesta pregària i l'eucaristia cada dia, poder rebre la comunió, per a convida millor amb els altres i amb el Senyor. Sento que he escollit i començat el camí adequat".

Pere Lluís

"Quan vaig començar l'octubre del 2014 tenia moltes expectatives i molta il·lusió. Durant el curs tot això s'ha complert amb molta satisfacció,estic sorprès de tot el que he viscut, ha estat molt dinàmic. Durant aquest temps he pogut aprofundir en la religió catòlica i la meva fe ha anat creixent. El que més m'ha agradat de les trobades i convivències és poder viure aquesta fe i compartir els meus pensaments amb els altres seminaristes. He anat madurant al llarg del curs, estimo més el pròxim i tracto d'una altra manera la gent".

Jakob

"He pogut experimentar una nova manera de viure que m'ha ajudat a plantejar-me millor la vocació. Vaig començar amb molta il·lusió i he pogut compartir aquesta joia amb els altres nois. Poder viure tot això i poder explicar-ho als altres és de les coses que

més m'han agradat, juntament amb les visites pastorals amb el senyor bisbe i conèixer gent nova. La meua vida i els meus pensaments han canviat. Estic molt content de ser aquí".

El cap de setmana del 18 al 20 de setembre va tenir lloc la primera convivència del Seminari Menor en Família del nou curs. El dia 18 al vespre es va inaugurar el nou curs amb una vesprada participada per les famílies dels seminaristes i els rectors de les seves parròquies.

La novetat d'enguany és que la seu del Seminari Menor en Família no solament serà a Solsona sinó també a Berga. Així, doncs, els seminaristes estaran acompanyats un cop al mes pel bisbe i un cop al mes pel rector de Berga. Que tot plegat faci que la vocació d'aquests nois vagi creixent dia rere dia. Preguem per ells, per les seves famílies i pels seus formadors.

La reforma de les causes de nul·litat matrimonial

Vicent Benedito Morant, o.p. (*)

A partir del pròxim 8 de desembre es posa en marxa el decret del papa Francesc referent a l'agilització i simplificació del procés de nul·litat matrimonial, tant en el Codi Canònic llatí com en l'oriental. Vegem a què respon i què suposa en la pràctica.

La reforma del papa Francesc respon a la petició de molts tribunals eclesiàstics que veien com els processos s'allargaven perquè un segon tribunal de segona instància, diferent del que havia fet la primera instrucció del procés, havia de confirmar o tornar a instruir les causes. Aquesta mesura es prenia com una garantia en favor de la tutela de la presumpció de validesa del sagrament, però també perquè d'aquesta manera s'aconseguia que els jutges que confirmaven poguessin guardar certa distància de la mateixa Església on s'havia donat el sagrament.

No obstant això, a nivell pràctic es veia que aquesta normativa tenia diversos problemes:

En primer lloc, suposava que la decisió de primera instància no era definitiva. Amb la qual cosa, tot el que s'havia actuat i jutjat passava a uns tribunals de segona instància que perdien la proximitat dels fidels que havien sol·licitat

a l'Església que estudiés la validesa o nul·litat del matrimoni. La sensació del fidel que demanava justícia i llum sobre la validesa d'un sagrament que havia realitzat era, moltes vegades, de llunyania i de dificultat per a accedir als tribunals eclesiàstics. No oblidem que, quan parlem de «tribunals eclesiàstics», ens referim a aquells pastors i agents de l'acció eclesial que estan encarregats d'un bé espiritual tan important com aclarir la veritat d'una situació matrimonial i sentenciar segons el criteri de l'Església al respecte.

En segon lloc, havia de decidir sobre la confirmació un tribunal que no havia tingut accés directe a les parts i als testimonis quan declaraven. Això suposava que en algunes ocasions sorgissin dubtes per no veure l'expressió no verbal de les persones, les seves cares i gestos, la seva manera d'interactuar al tribunal. No és d'estranyar que en molts casos es tornaven a repetir les mateixes declaracions o informes psicològics per a acabar confirmant-se la sentència de nul·litat. La realitat en aquests casos era que no s'havia practicat una prova gaire diferent de la que ja s'havia fet per primera vegada a la diòcesi on s'havia instruït i jutjat la causa. No obstant això, s'havia perdut un

temps preciós perquè les persones poguessin reconduir les seves vides atenent a la veritat que l'Església considerava respecte de la validesa o nul·litat del sacrament del matrimoni, de vegades sis mesos o un any i en alguns casos fins i tot més.

Finalment, suposava una falta de sentit de la figura del defensor del vincle, i en general de confiança en el tribunal de primera instància. No podem oblidar que la decisió de l'Església respecte de la declaració de validesa o nul·litat del matrimoni és una decisió prudencial –de prudència i justícia–, com també ho són totes les decisions judicials. El tribunal, després d'haver sentit els arguments a favor i en contra, es pronuncia sobre la realitat d'un sacrament i d'una comunitat humana i eclesial primària com és el matrimoni. Per això és del tot necessari que cada un dels implicats pugui donar els seus arguments; i, per tant, també que algú doni els arguments a favor de la validesa d'aquell sacrament que es va celebrar en l'Església un dia. Si l'Església ha confiat aquesta tasca al defensor del vincle, i, per tant, és un ministeri públic, ¿per què l'apel·lació era automàtica sense comptar amb la seva consideració de si era convenient?

Per tot això, què suposa el motu proprio que ha signat el Sant Pare?

A nivell pràctic suposa una reducció de temps i costos del procés de nul·litat. El temps és menor perquè ens estalviem la segona instància. Els costos personals són menors perquè ens evitem la no infreqüent repetició de proves i de posicionaments. També es garanteix millor l'accessibilitat universal a la justícia per raons econòmiques, que, encara que en realitat es donava en la majoria dels casos, era desconeguda, i actualment s'assegura i proclama com a obligació i exigència. A nivell tècnic suposa una major coherència processal i un acostament de la justícia als fidels.

I als efectes de la pastoral familiar?

Suposa una major eficàcia de l'acció de l'Església particular en tota la pastoral familiar. Una major implicació de l'Església en l'atenció a aquells que dubten però volen replantejar el seu futur des de la veritat. En definitiva, és un instrument per a fer cada vegada més visible en els tribunals i òrgans eclesials el rostre de Crist que és justícia evangèlica i compassió.

(*) Vicent Benedito és el vicari judicial de la diòcesi de Solsona.

La Dita

«Qui no té un all té una ceba»

Sebastià Codina, prev.

Sense els alls i les cebes, com fariem els sofregits que es fan i es desfan? Els alls i les cebes són a totes les cuines. Si només tinguéssim un all o una ceba i no pas un forç de cada cosa, podríem estar més que satisfets. Ens adonem del fato dels altres i no ens adonem del nostre. Tothom va carregat de cebes i alls. Veiem l'equipatge dels altres d'un tros lluny: tot són ulls i un nas molt fi esgratinyant mig món... mentre la nostra vida queda per endreçar. Va tan bé fer dissabte a la casa veïna! El què no veiem, els altres ho guipen. El clatell i l'esquena, no els hem vist mai de tu a tu. Així els nostres defectes, tot i portar-los a sobre, no sabem la mala ganya que fan. Col·leccionem les nostres qualitats i les enquadernem luxosament. Dels nostres defectes, els altres en podrien fer uns quants volums amb un índex considerable...

Glossa

Cinc anys

Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona

Es compleix el pròxim dia 12 de desembre el cinquè aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Xavier Novell i de l'inici del seu servei pastoral a la diòcesi de Solsona.

Molts recordem la catedral abarrotada pels fidels de totes les parròquies i no podem oblidar la visible alegria i les mostres d'afecte donades al nou bisbe que, ben jove i amb humil gallardia, estava decidit a servir aquesta Església de Solsona que ja era seva, però que, des d'ara, ho seria encara més.

Han passat cinc anys des d'aquella celebració. Val la pena tornar a recordar les paraules que el bisbe Xavier va pronunciar-hi i que feien públic el seu desig més sentit: «Us convoco ja des d'avui a l'obra més extraordinària que mai s'hagi vist a les nostres comarques des que foren evangelitzades fa molts segles. Un convoquem a una nova evangelització, extensa i profunda, que permeti fer d'aquesta terra una terra de sants.»

I així ha estat. Els sacerdots, diaques, religiosos i laics amb el bisbe Xavier han fet que les paraules del dia primer siguin veritat cada dia.

En aquests cinc anys diverses iniciatives apostòliques s'han introduït a la diòcesi amb la finalitat d'oferir a tothom els mitjans per a una vida cristiana més radical i compromesa i s'ha fet més insistent el deure de la caritat cristiana envers els més pobres i marginats.

Com a conseqüència, moltes persones han valorat i participen profitosament en les noves iniciatives del Pla Pastoral del bisbat i són molts els fidels que generosament hi donen suport. Tot per la causa de l'Evangeli. Tot per la santificació dels fidels. Aquesta realitat és tan manifesta que no es pot amagar. En primer lloc, perquè és un do de Déu que hem de continuar demanant, però també perquè és el traç més decisiu amb el qual volem que la diòcesi sigui coneguda.

Quan rebo les notícies de la vida diocesana o quan, de tant en tant, puc participar en alguna de les seves celebracions principals, es fan vius en mi aquells sentiments que experimentava quan, en començar la primavera, baixava de Solsona cap a les parròquies de la Segarra: que bonica la Segarra verda!, quina esperança d'una collita abundosa!

Per molts anys, bisbe Xavier!

